

Den 29. april 2003 afgav jeg min endelige rapport om min inspektion den 29. januar 2003 af detentionen og venterummet hos politiet i Middelfart. I rapporten anmodede jeg Politimesteren i Middelfart og Justitsministeriet om udtalelser om nærmere angivne forhold.

Jeg har herefter modtaget udtalelse af 23. maj 2003 fra Politimesteren i Middelfart samt udtalelser af 10. og 12. november 2003 fra Justitsministeriet. De to førstnævnte udtalelser var vedlagt bilag.

Justitsministeriet har beklaget den sene besvarelse.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad punkt 1. Detentionslokalerne

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Ca. en tredjedel af lofterne i detentionslokalerne udgøres af en forsænkning af lofterne i gråt metal. I metalpladerne er 8 huller i en cirkel med et tilsvarende hul i midten. Forsænkningen som udgøres af flere metalplader, har desuden åbne gab visse steder hvor metalpladerne er sammenføjede.

Jeg udtalte allerede under inspektionen kritik af de nævnte huller og åbne gab i metalpladerne i loftet som kan anvendes til fastgørelse af snore eller lignende ved hængningsforsøg. Jeg henstillede at forholdene blev bragt i orden så hurtigt som muligt således at de ikke udgør nogen sikkerhedsrisiko for selvmordstruede detentionsanbragte. Jeg henviste i denne forbindelse til Rigspolitechefens rundskrivelse af 23. september 1998 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre vedrøren-

de ventilationsriste i detentioner som kan udgøre en sikkerhedsrisiko (Rigspolitechefens j.nr. 1997-2010-26).

Det blev oplyst at detentionsanbragte fratages fodtøj. Jeg bemærker her til at ikke alene snørebånd, men også optrevlede tøjstykker o.l. kan anvendes til hævningsforsøg.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 3 – nederst – fremgår korrekt, at lofterne i detentionslokaler udgøres af en forsækning i gråt metal.

Forsækningen udgøres af 3 metalplader – en der er forholdsvis store og 2 mindre – med få små huller med en diameter på ca. 3 millimeter i de mindre plader – dog fortrinsvis centreret omkring den ene plade.

Forsækningen er anvendt som afdækning for en radiator, røgdetektor og et tidligere samtaleanlæg.

Afstanden fra gulvet til metalinddækningen i loftet er 2,46 meter.

Det er korrekt, at metalpladerne ikke når helt sammen, men jeg vil ikke betegne åbningerne som åbne gab, men som mindre revner. I 2 af lokalerne drejer det sig om åbninger med en længde på ca. 4 centimeter og en bredde af ca. ½ centimeter mellem pladerne. I det 3. lokale er der 2 åbninger af den nævnte størrelse.

De små runde huller i den ene mindre metalplade er lavet af hensyn til branddetektoren, som skjules af denne plade.

Forholdene har siden ibrugtagningen af politigården været som beskrevet og har indtil dato ikke på noget tidspunkt været anvendt til hævningsforsøg, hvorfor jeg finder sikkerhedsrisikoen for selvmordstruede (kommer ikke i detentionen) detentionsanbragte mere hypotetisk end reel – som nævnt ingen tidligere forsøg på selvmord, stor afstand fra gulv til metalpladerne, små huller med ringe mulighed for at trække noget igennem, løbende tilsyn m.v.

Forholdet vil blive ændret, hvis det fortsat er et krav. Dog vil der ved lukning af hullerne i den ene af de mindre metalplader opstå et problem i relation til røgdetektorens funktion.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 udtalt følgende:

”På inspektionsrapportens side 3-4 har Folketingets Ombudsmand udtalt kritik af forsækningen af detentionslokalernes loft. Ombudsmanden har påpeget, at huller og gab i forsækningens metalplader kan anvendes til fastgørelse af snore eller lignende ved hængningsforsøg. Politimesteren har fundet sikkerhedsrisikoen for selvmordstruede detentionsanbragte mere hypotetisk end reel. Politimesteren har således anført, at der er tale om små huller med ringe mulighed for at trække noget igennem, at der er en afstand på 2,46 meter fra gulvet til metalpladerne i loftet, at ingen tidligere har forsøgt hængning og at der foretages løbende tilsyn.

Justitsministeriet har fundet det hensigtsmæssigt at anmode Rigspolitichefen om en udtalelse vedrørende forsækningen af detentionslokalernes loft. Ministeriet vil vende tilbage til dette spørgsmål, når udtalelse fra Rigspolitichefen foreligger.”

Det som politimesteren har anført, ændrer ikke ved min opfattelse af det kritisable ved eksistensen af de nævnte huller og åbne gab. Jeg fastholder desuden min henstilling om at forholdene bliver bragt i orden så hurtigt som muligt således at de ikke udgør nogen sikkerhedsrisiko for selvmordstruede detentionsanbragte.

Jeg har ikke modtaget en endelig udtalelse fra Justitsministeriet vedrørende dette spørgsmål. Jeg anmoder ministeriet herom.

I den endelige rapport om inspektionen er endvidere anført følgende:

”Der er en del store ridsemærker på indersiden af døren til alle detentionslokalerne. På indersiden af glasset i indkigshullet i døren til detentionslokalerne er mærker efter slag og ridser. Det er dog muligt at se gennem glassene. Også lokalernes vægge er visse steder præget af ridser, skrammer og graffiti.

Det forhold at der er ridsemærker mv., kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu, idet de tilbageholdte har kunnet medbringe genstande som har kunnet bruges til disse beskædigelser. Sådanne genstande vil også kunne bruges til selvbeskædigelse. Jeg henviser til Kundgørelse II, nr. 55 af 27. juni 2001, § 13, stk. 3 (og før 1. august 2001 Kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994, § 13, stk. 1) om detentionsanbringelse af berusede personer. Efter denne bestemmelse skal den tilbageholdte fratages alle genstande som kan be-

nyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Jeg er dog opmærksom på at også f.eks. lynlåse og ringe vil kunne anvendes til at ridse med.

Idet jeg går ud fra at politimesteren vil overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 4 – 3. afsnit – fremgår, at der er en del store ridsemærker på indersiden af dørene til detentionslokalerne, ligesom væggene i lokalerne visse steder er præget af ridser, skrammer m.v.

Forholdene har givet indtryk af, at visitationen i nogle tilfælde ikke har været foretaget med tilstrækkelig omhu.

Reglerne for visitation er blevet indskærpet.”

Jeg har noteret mig det oplyste.

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Detentionslokalerne fremstår noget slidt. Lokalerne var rengjorte bortset fra ristene i alle lokalerne som var meget beskidte.

Jeg henstiller til politimesteren at ristene i alle tre lokaler rengøres grundigt. Jeg beder politimesteren oplyse hvad min henstilling giver anledning til.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 4 – sidste afsnit – fremgår, at ristene i gulvene i alle lokalerne var meget beskidte. Det er blevet indskærpet, at ristene fremover skal rengøres.”

Jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

I den endelige rapport om inspektionen er endvidere anført følgende:

”I detentionslokale 2 er nær ved kaldeknappen en ituslået kontakt e.l.

Jeg beder politimesteren om at oplyse om kontaktens funktion. Jeg beder desuden om at kontakten fjernes eller reparerer. Jeg beder om oplysning om hvad min henstilling giver anledning til.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 5 – 2. afsnit – fremgår, at der i detentionslokale 2 nærkaldekontakten var en ituslået kontakt e.l.

Kontakten har ingen funktion. Den er repareret, så den ikke længere fremstår som en sikkerhedsrisiko.”

Jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

Ad punkt 2. Venterum

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Politistationens venterum udgøres som nævnt af et detentionslokale som er (delvis) inddraget til venterum.

Venterummet er markeret med et papirskilt opsat på døren med klisterbånd med påskriften ’venterum’. Det blev som nævnt oplyst at lokalet siden nedlæggelsen af venterummet i forbindelse med visitationslokalet er blevet anvendt som venterum. Lokalet anvendes efter det oplyste dog fortsat også som detentionslokale når tre berusere skal anbringes samtidig. Lokalet adskiller sig således ikke fra politistationens detentionslokaler for så vidt angår størrelse, indretning mv.

Rigspolitichefen har i et brev af 6. november 2002 oplyst at der ikke findes regler om politiets anvendelse af venterum, men at der i Justitsministeriets vejledning af august 1992 om indretning af nye politibygninger er fastsat retningslinjer for bl.a. indretningen af venterum for anholdte. Retningslinjerne omfatter bl.a. et minimumskrav til arealets størrelse (6 m² med en minimumsbredde på 2 meter) og specifikke krav til ventilation, samtale- og lytteanlæg og røgmelderapparat. Af inventar skal der være en solid bæk i rummets bredde med fast forstykke til gulv. Der er ingen

krav om adgang til dagslys. Retningslinjerne gælder for alt nybyggeri og ved større ombygningsarbejder.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. § 2, stk. 2, i Rigspoliti- chefens kundgørelse II af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer.

I forbindelse med sagen vedrørende min inspektion af detentionen på station 2 i København modtog jeg en udtalelse af 8. juli 2002 fra Rigspoliti- chefen der anførte at anvendelse af detentionerne som venterum er i overensstemmelse med detentionskundgørelsens § 2 'så længe der i hvert enkelt tilfælde er foretaget en konkret vurdering af, om venterumsanbringelse undtagelsesvis kan ske ved anbringelse i detentionen, samt at det alene er sket på foranledning af et ønske fra den anholdte'. Justitsministe- riet tilsluttede sig i en udtalelse af 9. august 2002 det af Rigspoliti- chefen anførte, og jeg tog i en opfølgingsrapport af 19. august 2002 det oplyste til efterretning.

Rigspoliti- chefen har endvidere i brev af 21. januar 2003 oplyst at Rigspo- liti- chefen i en rundskrivelse af 15. januar 2003 til samtlige politikredse har henledt politikredsenes opmærksomhed på muligheden for at anven- de detentioner som venterum de steder hvor venterummene ikke opfylder kravene i vejledningen. Det fremgår af rundskrivelsen at Rigspoliti- chefen er enig i at det kan være problematisk at anvende de små venterum, sær- ligt i den ældre bygningsmasse, til tilbageholdelse af personer der f.eks. skal fremstilles i fogedretten. Det er tillige anført at anvendelse af deten- tionerne som venterum er betinget af at den tilbageholdte konkret har øn- sket anbringelse i detentionen i stedet for i venterum, og at detentions- kundgørelsen ikke finder anvendelse ved en sådan anbringelse.

Under inspektionen henledte jeg opmærksomheden på rundskrivelsen. Politimesteren oplyste at han ikke havde bemærket rundskrivelsen.

Det blev oplyst at personer som er indsat i venterum, på forlangende kan få udleveret en stol under opholdet i venterummet. Der er ikke opsat vej- ledning herom, og jeg forstår at der ikke systematisk gives vejledning herom.

Det blev desuden oplyst at anholdte ofte ikke placeres i venterum, men i stedet placeres i politistationens øvrige lokaler sammen med personalet.

Det forhold at Politimesteren i Middelfart har etableret en permanent løsning hvorefter et detentionslokale (også) anvendes som venterum, gi- ver anledning til principielle betænkeligheder, herunder mht. anbringel- sen af personer som ikke ønsker at blive placeret i et detentionslokale, og mht. indretning af lokalet med standardudstyr.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom. Jeg beder herunder politimesteren om at oplyse hvor længe detentionslokalet har været anvendt som venterum, og hvornår opslaget med påskriften 'venterum' blev opsat. Jeg beder om Justitsministeriets bemærkninger hertil. Jeg beder om at ministeriet forinden indhenter en udtalelse fra Rigspolitichefen om spørgsmålet. Jeg går ud fra at Rigspolitichefen og Justitsministeriet herunder vil forholde sig til i hvilket omfang der skal etableres egentlige venterum på politistationen."

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

"Af side 7 – 4. afsnit – fremgår, at man ønsker politimesterens udtalelse til en permanent løsning omkring det, at et detentionslokale (også) anvendes som venterum samt dennes oplysning om, hvor længe detentionslokalet har været anvendt som sådan.

Detentionslokalet har i ca. 1 år været anvendt som kombineret detentions- og venterumslokale. I samme tidsrum, har der været opsat opslag med påskriften 'venterum' på detentionslokale 1.

Tidligere var det nuværende visitationslokale på ca. 8 kvm. opdelt i 2 lokaler. Et visitationslokale på ca. 5 kvm. og et venterum på de resterende ca. 3 kvm. En opdeling der ikke var hensigtsmæssig for nogen af lokalernes vedkommende.

Visitationsrummet frembød med visitationsskranke, skabe til de detentionsanbragtes effekter m.v. en sikkerhedsrisiko ved visitation af voldsomme indbragte.

Venterummet var – som det fremgår – af en sådan størrelse, at det ikke fandtes menneskeværdigt.

Justitsministeriets bemærkninger til den nuværende ordning eller til, hvorvidt der skal etableres et egentligt venterum afventes, før der foretages videre."

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 udtalt følgende:

"På inspektionsrapportens side 7 har Folketingets Ombudsmand bemærket, at det giver anledning til principielle betænkeligheder, at Politimesteren i Middelfart har etableret en ordning, hvorefter et detentionslokale også anvendes som venterum.

Politimesteren har oplyst, at detentionslokalet i cirka et år har været anvendt som kombineret detentions- og venterumslokale. I samme tidsrum har der været opsat opslag med påskriften 'venterum' på detentionslokale 1.

Berusede personer kan efter reglerne i § 1 anbringes i politiets detentioner, jf. § 2, stk. 1, i detentionskundgørelsen. Personer, der i øvrigt er tilbageholdt af politiet, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen. Hvor detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke berusede personer, finder bestemmelserne i denne kundgørelse ikke anvendelse, jf. detentionskundgørelsens § 2, stk. 2.

Justitsministeriet finder, at anvendelse af et lokale som kombineret detention og venterum er i strid med detentionskundgørelsens § 2.

Justitsministeriet finder det derfor beklageligt, at Politimesteren i Middelfart i mere end et år har anvendt samme lokale både som detention og venterum. Det fremgår af vedlagte udtalelse af 18. juli 2003 fra Rigspolitichefen, at politimesteren har meddelt, at et af detentionslokalerne vil blive nedlagt for i fremtiden at blive benyttet som venterum. Rigspolitichefen har oplyst, at Rigspolitiet snarest vil bistå ved gennemførelsen af den besluttede ændring af politikredsens bygningsmasse. Justitsministeriet har anmodet politimesteren om at underrette ministeriet, når der er blevet etableret et selvstændigt venterum. Justitsministeriet foretager sig herefter ikke videre i denne anledning.”

Jeg er enig med Justitsministeriet i at det er beklageligt at Politimesteren i Middelfart i mere end et år har anvendt samme lokale både som detention og venterum. Jeg har noteret mig at et af detentionslokalerne vil blive nedlagt for i fremtiden (udelukkende) at blive benyttet som venterum. Jeg går ud fra at nedlæggelsen af detentionslokalet nu er sket, og jeg foretager på denne baggrund ikke yderligere.

Ad punkt 3. Rapportgennemgang

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Det fremgår af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. I ingen af de 15 blanketter som jeg modtog, er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1. Således er der f.eks. i 8 af de 15 tilfælde ikke sket udfyldning i rubrikken om vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver.

På baggrund af Folketingets Ombudsmands inspektioner af politikredsenes detentioner har Rigspolitichefen i brev af 15. januar 2003 til Politimesteren i København og samtlige politimestre indskærpet vigtigheden af at bestemmelserne i kundgørelsen følges, herunder at samtlige punkter anført i detentionskundgørelsen udfyldes.

Det er beklageligt at der i intet tilfælde er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1.

Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe notatpligten efter kundgørelsens § 22, stk. 1, over for de relevante medarbejdere.

Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 9 – 3. sidste afsnit – fremgår det på baggrund af, at alle punkter i detentionskundgørelsens § 22, stk. 1 ikke er opfyldt, at det henstilles til politimesteren, at notatpligten indskræpes overfor relevante medarbejdere.

Denne indskærpelse er sket og fremover vil det lejlighedsvis ved gennemgang af udfyldte detentionsrapporter blive sikret, at kundgørelsens bestemmelse vedr. notatpligten bliver efterlevet.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 udtalt følgende:

”Det fremgår af inspektionsrapporten sammenholdt med politimesterens udtalelse, at der i en række tilfælde ikke er gjort notat i overensstemmelse med detentionskundgørelsens § 22, stk. 1. Det drejer sig om enkelte tilfælde af manglende udfyldelse bl.a. af detentionsrapportens rubrikker om tilbageholdtes tilstand, navnet på den undersøgende læge, tidspunktet for lægeundersøgelsen, tidspunktet for tilkald af lægen, indhentelse af kriminalregisterudskrift, tidspunktet for tilbageholdelse, indbringelse eller fremstilling, tidspunktet for visitation og angivelse af, efter hvilken bestemmelse visitation fandt sted. I enkelte tilfælde er der ikke gjort notat om udlevering af effekter og i et enkelt tilfælde er hverken tidspunktet for foreløbig eller endelig anbringelse noteret. Endelig er der ikke gjort notat om udlevering af Rigspolitichefens pjece ’Hvor går du hen, når du går ud?’.

Justitsministeriet er enig med Folketingets Ombudsmand i, at det er beklageligt, at der i de omhandlede tilfælde ikke er handlet i overens-

stemmelse med detentionskundgørelsens regler om notatpligt. Politimesteren har i sin udtalelse anført, at kundgørelsens regler på baggrund af ombudsmandens inspektion er blevet indskærpet over for politikredsens personale og at det fremover ved gennemgang af udfyldte detentionsrapporter vil blive sikret, at kundgørelsens bestemmelser om notatpligt bliver efterlevet. På denne baggrund foretager Justitsministeriet sig ikke yderligere i denne anledning.”

Jeg har noteret mig det oplyste, og jeg foretager ikke yderligere vedrørende spørgsmålet.

I den endelige rapport om inspektionen er desuden anført følgende:

”Der har i 2 tilfælde været tale om mere end én detentionsanbringelse i løbet af den samme dag. Det drejer sig om anbringelser hhv. den 24. august 2002 og den 30. august 2002 hvor to personer i begge tilfælde var anbragt i detentionen samtidig.

Anbringelserne der er nævnt under gennemgangen nedenfor, er angivet med datoen for anholdelsen (tilbageholdelsen). I de tilfælde hvor der var flere anbringelser samme dag, men hvor kun den ene nævnes, er datoen for anbringelsen suppleret med tidspunktet for anholdelsen (tilbageholdelsen).

Det er i 9 tilfælde angivet direkte eller indirekte hvilket af de tre lokaler der har været anvendt. I 2 tilfælde er det i den lokale anholdelsesrapport angivet at den tilbageholdte er indsat i detentionslokale 1. I et tilfælde er det angivet at den tilbageholdte er indsat i venterum 3. Jeg går ud fra at dette er en fejl, og at der skulle have stået detentionslokale 3. I yderligere 3 tilfælde er det angivet at den tilbageholdte er foreløbigt indsat i lokale 1. Jeg går ud fra at også den endelige anbringelse i disse tilfælde er sket i lokale 1. I de sidste 3 af de 9 tilfælde er det i anholdelses- og visitationsbladet angivet at fratagne effekter er placeret i skab nr. 1. Idet jeg går ud fra at fratagne effekter placeres i det skab hvis nummer svarer til det anvendte detentionslokale, må jeg gå ud fra at også disse personer blev anbragt i lokale 1.

Jeg må således konstatere at den tilbageholdte i alle tilfælde hvor der (direkte eller indirekte) er gjort notat om anbringelseslokalet, er placeret i detentionslokale 1. Det drejer sig om 9 ud af de i alt 15 undersøgte sager. Dette svarer ikke til de oplysninger jeg fik under inspektionen, om at detentionslokale 1 – der er taget i brug som venterum – alene anvendes til detentionsanbringelser såfremt de to øvrige lokaler allerede er i brug.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom. Jeg henviser i øvrigt til mine bemærkninger under pkt. 2.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 10 – 3. afsnit – fremgår, at detentionsanbragte anbringes i detention 1, uagtet dette lokale fortrinsvis anvendes til venterumsanbragte.

Det er indskærpet, at detentionsanbringelser skal ske i lokale 2 og 3. Kun undtagelsesvis kan lokale 1 anvendes.

Justitsministeriets afgørelse på problemstillingen afventes jfr. mine bemærkninger under pkt. 2.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til ministeriets øvrige bemærkninger udtalt at den endelige rapport om inspektionen og politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til yderligere bemærkninger.

Jeg må forstå de foreliggende oplysninger således at der i forbindelse med anbringelse af personer i detentionen ikke har været forholdt i overensstemmelse med politimesterens udtrykkelige ordre om at lokale 1 – som har været inddraget til venterum – alene måtte ske undtagelsesvis. Under hensyn til det oplyste om politimesterens indskærpelse og det ovenfor anførte om at et af detentionslokalerne er blevet nedlagt for (udelukkende) at blive benyttet som venterum, foretager jeg imidlertid ikke yderligere vedrørende dette forhold.

I den endelige rapport om inspektionen er endvidere anført følgende:

”Af Politiets Statistik for 2001 (www.politi.dk) fremgår det at der dette år var 73 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Middelfart politikreds (mens 6 spirituspåvirkede personer blev indbragt til sygehuset og 30 bragt til hjemmet). 27 af de detentionsanbragte blev lægeundersøgt. Lægetilsyn er efter den nugældende kundgørelse obligatorisk i alle tilfælde (siden den 1. august 2001).

I Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe berusede hjem hvis der er

sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i kredsen findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i Middelfart politikreds har været foretaget en sådan undersøgelse, og i givet fald oplyse om resultatet heraf. ”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 11 – 2. afsnit – fremgår, at der ønskes oplysning om, hvorvidt der i Middelfart politikreds er foretaget en undersøgelse af muligheden for anbringelse af berusede personer på forsorgshjem eller lignende forsvarlig anbringelsesmåde.

Det er der ikke, da vi er bekendt med, at sådanne muligheder ikke findes.

Med hensyn til at bringe berusede personer hjem, hvis der er voksne personer til stede, som kan tage sig af den pågældende, så bruger Middelfart Politi denne mulighed og har gjort det i mange år. Vi har kun ønske om, at så få som overhovedet muligt anbringes i detentionen.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til ministeriets øvrige bemærkninger udtalt at den endelige rapport om inspektionen og politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til yderligere bemærkninger.

Jeg går ud fra at det oplyste betyder at Politimesteren i Middelfart tidligere har foretaget en nærmere undersøgelse af eksistensen af såvel private som offentlige forsorgshjem mv. i politikredsen. Jeg foretager på denne baggrund ikke yderligere vedrørende spørgsmålet.

Ad punkt 3.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Jeg lægger herefter til grund at anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

I et tilfælde fremgår det imidlertid af lægeerklæringen at den pågældende var under metadonbehandling (nedtrapning), og at pågældende ikke havde fået sin metadon den dag. Det er i detentionsrapporten angivet at den pågældende var påvirket af andre berusende/og eller bedøvende midler (medicin/narkotika). Det fremgår af detentionsrapporten at den pågældende blev anholdt/tilbageholdt på grund af ’tyveri/§119’. Den pågældende blev tilbageholdt den 4. december 2002 kl. 14.08 og overgivet til Arresthuset i Kolding samme dag kl. 16.25. Jeg beder politimesteren om en udtalelse om dette tilfælde, herunder om baggrunden for den foreløbige detentionsanbringelse.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 12 – andet sidste afsnit – fremgår, at anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1. Dog fremgår det i et tilfælde – jfr. sidste afsnit på side 12 – af lægeerklæringen, at den pågældende var under metadonbehandling, og at den pågældende ikke havde fået sin metadon den pågældende dag. Det er angivet, at den pågældende var påvirket af andre berusende/og eller bedøvende midler (medicin/narkotika). Anholdt på grund af tyveri og § 119.

Af kundgørelsens § 1 fremgår, at politiet skal tage vare på personer, der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler og som træffes under forhold, der indebærer en fare for den pågældende selv eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed.

Da pågældende skønnedes påvirket af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika) blev han i forbindelse med anholdelsen og indbringelsen foreløbig detentionsanbragt.

Efterfølgende undersøgt af læge før endelig detentionsanbringelse, hvilket skete ved overførsel til Kolding arrest. Lægen skriver bl.a. at pågældende var medicinsk præget, aggressiv i adfærd og ikke til at komme i nærheden af.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til ministeriets øvrige bemærkninger udtalt at den endelige rapport om inspektionen og politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til yderligere bemærkninger.

Jeg forstår det oplyste således at tilbageholdelsen ikke alene skete på grund af ”tyveri/§119”, men tillige på grund af at den tilbageholdte skønnedes påvirket af andre berusende og/eller bedøvende midler. Jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål. For så vidt angår tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen henviser jeg dog til mine bemærkninger under punkt 3.2.3.

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Det fremgår af kundgørelsens § 1, stk. 4, at tilbageholdelse efter stk. 2, nr. 1-4, skal fremgå af detentionsrapporten, jf. kundgørelsens bilag 1.

Jeg anmoder om at få oplyst hvorvidt detentionsrapporten også anvendes og udfyldes for personer der ikke indsættes i detentionen, men overgives til andre (nr. 1), indbringes til hospital (nr. 2) eller indbringes til forsorghjem eller lignende (nr. 3).”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 13 – 2. afsnit – fremgår, at det ønskes oplyst, hvorvidt detentionsrapporten anvendes og udfyldes for personer, der ikke sættes i detentionen, men overgives til andre.

Det gør den ikke. Kun ved indbringelse til politistationen.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 udtalt følgende:

”På inspektionsrapportens side 13 har Folketingets Ombudsmand anmodet om at få oplyst, om detentionsrapporten også anvendes og udfyldes for personer, der ikke indsættes i detentionen, men overgives til andre (nr. 1), indbringes til hospital (nr. 2) eller indbringes til forsorghjem (nr. 3). Politimesteren har oplyst, at detentionsrapporten kun anvendes ved indbringelse til politistationen.

Justitsministeriet skal i den anledning bemærke, at ministeriet i sin udtalelse af 21. november 2002 om Folketingets Ombudsmands inspektion af detentionen i Kolding har meddelt ombudsmanden, at detentionsblanketten, henset til det særlige regelsæt, der gælder for detentionsanbringelse, efter ministeriets opfattelse alene bør anvendes i for-

bindelse med egentlige detentionsanbringelser. Der henvises til Folketingets Ombudsmands j.nr. 2001-3416-618.”

I brev af 12. november 2003 har Justitsministeriet suppleret sin udtalelse med følgende præcisering:

”Efter ministeriets opfattelse skal der anvendes detentionsblanket ved alle tilbageholdelser omfattet af § 1, stk. 2, i detentionskundgørelsen, jf. § 1, stk. 4.

Formuleringen ’egentlige detentionsanbringelser’ skal således forstås som alle tilbageholdelser efter detentionskundgørelsens § 1, stk. 2, i modsætning til for eksempel anbringelser i venterum.”

Politimesteren i Middelfart er fra Justitsministeriet orienteret om ministeriets sidstnævnte brev.

Jeg forstår at Justitsministeriet er enig i at tilbageholdelser af berusede personer der ikke indsættes i detentionen, men overgives til andre, indbringes til hospital eller indbringes til forsorgshjem eller lignende, skal fremgå af detentionsrapporten.

Politimesteren i Middelfarts praksis har tidligere – efter det oplyste – ikke været fuldt ud i overensstemmelse hermed. Dette er beklageligt. Jeg går ud fra at Politimesteren i Middelfart nu har ændret praksis således at detentionsrapporten også udfyldes i de ovenfor nævnte tilfælde.

Ad punkt 3.2. Lægeundersøgelse

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Jeg kan oplyse at jeg i min rapport vedrørende min inspektion af detentionen i Tønder af 26. august 2002 har anmodet Justitsministeren om at oplyse om kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., omfatter alle bemærkninger som lægen måtte ønske at komme med, herunder (enkeltstående) bemærkninger som ’kan detentionsanbringes’, ’ingen bemærkninger’ og lignende, således at blanket P153 også skal anvendes ved sådanne bemærkninger.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 udtalt følgende:

”Det fremgår af inspektionsrapportens side 14, at Folketingets Ombudsmand i sin rapport vedrørende inspektionen af detentionen i Tønder af 26. august 2002 har anmodet Justitsministeriet om at udtale sig om forståelsen af detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt. I udtalelse af 14. februar 2003 om Folketingets Ombudsmands inspektion af detentionen i Tønder bemærkede Justitsministeriet:

’Justitsministeriet har drøftet spørgsmålet med Rigspolitechefen og skal på den baggrund oplyse, at der med bestemmelsen i kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., tages sigte på egentlige indholdsmæssige bemærkninger, som lægen måtte finde det fornødent at afgive skriftligt. Der stilles således ikke krav om, at enkeltstående bemærkninger, som lægen lige så vel kunne have fremsat mundtligt over for vagthavende, påføres blanket P 153. Disse bemærkninger kan således efter Rigspolitechefens og Justitsministeriets opfattelse påføres selve detentionsrapporten.’”

Jeg har noteret mig det oplyste.

I den endelige rapport om inspektionen er desuden anført følgende (øverst side 16):

”I 14 tilfælde fremgår det som nævnt af detentionsrapporten hvem der forestod lægetilsynet – med angivelse af lægens efternavn eller fulde navn. I 13 af disse 14 tilfælde er der udfyldt lægeerklæring hvoraf lægens navn tillige fremgår. I det sidste tilfælde hvor der blev udfyldt lægeerklæring, fremgår det således alene af lægeerklæringen hvem der forestod lægetilsynet.

Da det er anført i kundgørelsens § 14, stk. 3, første pkt., at tidspunktet for lægeundersøgelse skal anføres i selve detentionsrapporten, og det ikke udtrykkeligt er anført at det ikke gælder hvis lægen udfærdiger en skriftlig erklæring hvoraf dette tidspunkt fremgår, er det min opfattelse at dette tidspunkt skal angives i detentionsrapporten selv om det fremgår af lægeerklæringen. Det er derfor beklageligt at det i 9 tilfælde ikke i detentionsrapporten er anført hvornår der skete lægetilsyn, jf. detentionskundgørelsens § 14, stk. 3.

Det er derfor beklageligt at det i et tilfælde ikke af detentionsrapporten fremgår hvem der forestod lægetilsynet.”

Det første kursiverede afsnit i dette citat er medtaget i den endelige rapport ved en beklagelig fejl. Jeg tilbagekalder den kritik som er udtalt heri. Det citerede skulle i stedet have været affattet således:

”I 14 tilfælde fremgår det som nævnt af detentionsrapporten hvem der forestod lægetilsynet – med angivelse af lægens efternavn eller fulde navn. I 13 af disse 14 tilfælde er der udfyldt lægeerklæring hvoraf lægens navn tillige fremgår. I det sidste tilfælde hvor der blev udfyldt lægeerklæring, fremgår det således alene af lægeerklæringen hvem der forestod lægetilsynet.

Det er beklageligt at det i et tilfælde ikke af detentionsrapporten fremgår hvem der forestod lægetilsynet.”

Under punkt 3.2. i den endelige rapport angav jeg desuden min opfattelse vedrørende notat i rubrikken om lægens bemærkninger i detentionsrapporten i tilfælde hvor bemærkningerne måtte fremgå af lægeerklæringen.

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 generelt udtalt følgende vedrørende punkt 3.2.:

”De generelle bemærkninger under punktet vedr. tidspunktet for lægeundersøgelsen, lægens navn, lægens bemærkninger, undersøgelsessted m.v. er taget til efterretning og det er indskærpet, at alle bestemmelserne i kundgørelsen skal efterleves.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 udtalt følgende:

”På side 15 i inspektionsrapporten giver Folketingets Ombudsmand udtryk for den opfattelse, at tidspunktet for lægeundersøgelse skal angives i detentionsrapporten, selv om det fremgår af lægeerklæringen. Det fremgår endvidere af inspektionsrapportens side 17, at ombudsmanden er af den opfattelse, at der skal gøres notat i rubrikken om lægens bemærkninger i detentionsrapporten, selv om bemærkningerne måtte fremgå af lægeerklæringen.

Efter detentionskundgørelsen § 22, stk. 1, skal alle punkter i kundgørelsens bilag 1 – detentionsrapporten – udfyldes. Justitsministeriet er derfor enig med ombudsmanden i, at tidspunktet for lægeundersøgelse skal angives i detentionsrapporten, selv om det måtte fremgå af en læ-

geerklæring. Justitsministeriet er ligeledes enig med ombudsmanden i, at der skal gøres notat om lægens bemærkninger – eller det forhold, at lægen ingen bemærkninger har – i detentionsrapporten, selv om de måtte fremgå af en lægeerklæring. Det er således ikke tilstrækkeligt i detentionsrapporten blot at henvise til lægeerklæringen. Hvis lægens bemærkninger i lægeerklæringen er omfattende, kan det dog under hensyn til størrelsen af rubrikken i detentionsrapporten om lægens bemærkninger efter Justitsministeriets opfattelse alene kræves, at der i detentionsrapporten noteres et resumé af bemærkningerne.

Politimesteren har i sin udtalelse af 23. maj 2003 oplyst, at ombudsmandens bemærkninger vedrørende lægeundersøgelse er taget til efterretning, og at det er indskærpet, at alle bestemmelserne i kundgørelsen skal efterleves. Justitsministeriet foretager sig herefter ikke yderligere på dette punkt.”

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 3.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvareligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter kundgørelsens § 6 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen).

Tidspunkt for tilkald af læge er som nævnt i et enkelt tilfælde ikke angivet. Den følgende gennemgang omfatter således kun 14 sager.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. kundgørelsens § 6) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen.

I 3 af de 14 tilfælde hvor tidspunkt for lægetilkald er oplyst, er der sket lægetilkald før indbringelsen. Det drejer sig om anbringelsen den 1. oktober 2002 hvor tilkaldet skete 20 minutter før indbringelsen og samtidig med tilbageholdelsen, anbringelse den 18. oktober 2002 hvor tilkaldet skete 17 minutter før indbringelsen og 13 minutter efter tilbageholdelsen, samt anbringelsen den 7. november 2002 hvor tilkaldet skete 5 minutter før indbringelsen og samtidig med tilbageholdelsen.

I 3 tilfælde er tilkaldet sket samtidig med indbringelsen. I et tilfælde er der ikke gjort notat om indbringelsestidspunktet, men det fremgår at lægetilkaldet skete samtidig med fremstilling for vagthavende og visitation, og jeg går på denne baggrund ud fra at lægetilkaldet skete samtidig med indbringelsen.

I 7 tilfælde er tilkaldet sket senere end indbringelsen, nærmere bestemt 2, 5, 5, 5, 15, 22 og 25 minutter efter indbringelsen. I nævnte rækkefølge skete tilkaldet hhv. 15, 30, 25, 25, 25, 34 og 37 minutter efter tilbageholdelsen. Det drejer sig om anbringelser af 30. august 2002 (begge tilfælde), 24. august 2002 (begge tilfælde), 24. august 2002, 21. september 2002, 1. september 2002 og 4. december 2002.

I et tilfælde er der ikke gjort notat om indbringelsestidspunktet, men det fremgår at lægetilkaldet skete 5 minutter efter fremstilling for vagthavende og visitation, og jeg går på denne baggrund ud fra at lægetilkaldet skete 5 minutter efter indbringelsen. I dette tilfælde skete tilkaldet 15 minutter efter tilbageholdelse. Det drejer sig om anbringelsen den 2. september 2002.

I det ene tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald ikke er oplyst, skete lægetilsynet ifølge lægeerklæringen 1 time og 45 minutter efter tilbageholdelsen. Det drejer sig om anbringelsen af 15. september 2002.

På denne baggrund og idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, beder jeg politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

For så vidt angår manglende notater om indbringelse (og fremstilling) henviser jeg til pkt. 3.4. nedenfor.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der som allerede nævnt har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om hvorfor der i de nævnte tilfælde gik henholdsvis 15, 22 og 25 minutter fra indbringelsen af den tilbageholdte til lægen blev tilkaldt.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 20 – 2. afsnit – fremgår, at praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning ønskes oplyst.

Generelt er intentionen, at kundgørelsens bestemmelser skal overholdes. Dog er vi en lille politikreds med korte afstande, hvorfor tidsintervallet ofte mellem underretning af vagthavende og ankomsten til politistationen er meget lille. Det bevirker i en lang række tilfælde – som beskrevet i rapporten – at vagthavende ikke får tilkaldt lægen før indbringelsen og fremstillingen for ham har fundet sted.

Af side 20 – 2. sidste afsnit – fremgår, at der ønskes en udtalelse om, hvorfor der i 3 konkrete tilfælde gik henholdsvis 15, 22 og 25 minutter fra indbringelsen af den tilbageholdte til lægen blev tilkaldt.

Som tidligere nævnt er Middelfart politikreds en lille kreds med få personalemæssige ressourcer. Det betyder, at vagthavende har mange opgaver at varetage, ekspeditionstjeneste på visse tider af døgnet, alarmcentralen (er nu overgået til Odense), almindelig telefonbetjening af personer, der ønsker at komme i kontakt med politiet m.v. Samlet betyder det, at der indimellem kan gå lidt tid inden vagthavende får mulighed for tilkald af lægen. Der er et udtalt ønske hos de vagthavende om, at tidsintervallet indtil lægetilsyn kan udføres er så kort som muligt.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til ministeriets øvrige bemærkninger udtalt at den endelige rapport om inspektionen og politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til yderligere bemærkninger.

Jeg forstår det oplyste således at vagthavende i alle tilfælde underrettes om tilbageholdelsen, men at kort afstand mellem tilbageholdelsesstedet og politistationen og

uopsættelige opgaver i en lang række tilfælde bevirker at vagthavende ikke får tilkaldt lægen før indbringelsen og fremstillingen for ham har fundet sted.

Jeg har forståelse for at tidsrummet mellem underretning, indbringelse og fremstilling i enkeltstående tilfælde vil være så kort at vagthavende – herunder på grund af andre uopsættelige opgaver – ikke vil kunne nå at tilkalde læge inden fremstillingen. Under normale omstændigheder vil det imidlertid efter min opfattelse ikke være i overensstemmelse med det bagvedliggende hensyn i kundgørelsens § 6 at lægetilkaldet først sker op til 15, 22 og 25 minutter efter indbringelsen. Politimesteren i Middelfart har ikke angivet konkrete omstændigheder som kan begrunde at lægetilkald skete så sent i de nævnte tilfælde, og jeg må derfor finde det beklageligt at lægetilkald skete henholdsvis 15, 22 og 25 minutter efter indbringelsen. Jeg bemærker hertil at tilkaldet som anført i de nævnte tilfælde skete henholdsvis 25, 34 og 37 minutter efter tilbageholdelsen hvor underretning normalt vil kunne gives.

Ad punkt 3.2.2. og 3.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald/tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 3.2.1. har kundgørelsens § 6 om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som også nævnt under pkt. 3.2.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

I 7 af de 14 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald er oplyst, er lægetilsyn sket inden for 30 minutter efter tilkaldet (fra 5 til 30 minutter efter tilkaldet). I de øvrige tilfælde er lægetilsynet først sket hhv. 35 minutter,

35 minutter, 42 minutter, 48 minutter, 1 time og 13 minutter, 1 time og 15 minutter og 2 timer og 55 minutter efter tilkaldet. Det drejer sig i nævnte rækkefølge om anbringelser af 29. august 2002, 21. september 2002, 18. oktober 2002, 30. august 2002, 9. december 2002, 4. december 2002 og 1. oktober 2002.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om disse tilfælde. Jeg beder herunder politimesteren oplyse om det i politikredsen er et generelt problem at foranstalte tilstrækkelig hurtigt lægetilsyn. I givet fald beder jeg politimesteren om at oplyse om eventuelle overvejelser om alternative muligheder for lægetilsyn.

...

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt. I forbindelse med mine inspektioner af detentionerne i Aabenraa og Ringsted udtalte jeg som min endelige opfattelse at lægetilsyn som finder sted mere end en time efter indbringelsen, ikke er snarest muligt efter indbringelsen (mine opfølgingsrapporter af 13. marts 2002). Selv om min endelige udtalelse herom er afgivet efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse, er den udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse idet disse inspektioner og dermed de sager der blev gennemgået i forbindelse hermed, lå forud for den nye kundgørelse. I denne kundgørelse var der, som nævnt under pkt. 3.2.1., ikke en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der, som nævnt dette sted, har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

I de 14 tilfælde hvor tidspunktet for indbringelsen er angivet eller kan lægges til grund ud fra oplysningerne om tidspunktet for fremstilling/visitation, jf. ovenfor, er der i 11 tilfælde forløbet mindre end en time fra indbringelsen til lægetilsynet. I 3 tilfælde er der forløbet mere end en time. Det drejer sig om anbringelse af 9. december 2002 hvor der forløb 1 time og 13 minutter, anbringelse af 4. december 2002 hvor der forløb 1 time og 40 minutter, og anbringelse af 1. oktober 2002 hvor der forløb 2 timer og 35 minutter.

Det er min opfattelse at lægetilsyn foretaget senere end en time efter indbringelsen ikke er tilstrækkelig hurtigt. Det er derfor beklageligt at der i 3 tilfælde gik mere end en time. Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom. Jeg henviser til de udtalelser som jeg under pkt. 3.2.1. og 3.2.2. har anmodet politimesteren om."

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Afside 21 – 3. afsnit – fremgår, at der ønskes en udtalelse om 7 tilfælde, hvor der er gået fra 35 minutter til 2 timer og 55 efter tilkald til lægen til denne mødte frem på politigården og foretog undersøgelsen.

Ingen praktiserende læger i Middelfart har ønsket at deltage i ordningen, hvorfor der er indgået en aftale med en gruppe af læger – alle med bopæl i Fredericia. Det er den samme gruppe af læger, der udfører lægetilsyn for Fredericia Politi.

De har en vagtordning, således at de har vagt hver 4. uge. Vagtplaner fremsendes i god tid til stationen. Ændringer oplyses løbende. Når de har vagt, dækker de både Fredericia og Middelfart politikreds.

Lægegruppens medlemmer er til rådighed for tilkald på hverdage fra kl. 1600 til kl. 0700. I weekends fra fredag kl. 1600 til mandag kl. 0700. På helligdage fra den foreliggende hverdag kl. 1600 til den efterfølgende hverdag kl. 0700.

Døgnvagtsskifte finder sted kl. 0700.

Uden for dette tidsrum kan der rettes henvendelse til lægegruppens medlemmer i deres konsultationer for om muligt at aftale detentionstilsyn. Første læge, der forsøges kontaktet, er ham, som er fratrukket vagten kl. 0700. Ellers i rækkefølge.

3 af undersøgelserne – den 9. december 2002, den 4. december 2002 og den 1. oktober 2002 – falder på tidspunkter, hvor lægegruppens medlemmer ikke er til rådighed for tilkald. Lægen er således tilkaldt ved henvendelse til lægegruppens medlemmer i deres konsultationer, hvilket kan være medvirkende årsag til tidsforløbet efter tilkaldet.

Generelt kommer lægerne så hurtigt de kan, efter vores tilkald.

Ud fra de givne muligheder, finder jeg at ordningen fungerer tilfredsstillende.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til ministeriets øvrige bemærkninger udtalt at den endelige rapport om inspektionen og politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til yderligere bemærkninger.

For at opfylde forudsætningen om at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen, bør politiet efter min opfattelse søge at indgå generelle aftaler med læger der sikrer et effektivt tilsyn med de detentionsanbragte.

Jeg forstår at sådanne aftaler er indgået. Hvis politiet har problemer med at skabe et sådant effektivt tilsyn, følger det af Rigspolitechefens følgeskrivelse til kundgørelsen at politiet skal rette henvendelse til Rigspolitechefens Administrationsafdeling der herefter vil være behjælpelig med at forsøge at løse problemet. Men det er naturligvis (aftale)lægens ansvar i konkrete tilfælde at foretage en eventuel prioritering mellem flere presserende arbejdsopgaver, herunder tilsyn med detentionsanbragte, og denne prioritering vil kunne medføre at der går mere end en time før der foretages tilsyn med detentionsanbragte.

Jeg går ud fra at politimesteren er opmærksom på ordningen med henvendelse til Rigspolitechefen, og på at indbringelse til skadestue med henblik på lægeundersøgelse undertiden skal foretrækkes, jf. kundgørelsens § 14, stk. 1, hvorefter lægeundersøgelse enten skal ske ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge.

Ad punkt 3.3. Oplysninger fra kriminalregistret

I den endelige rapport om inspektionen udtalte jeg at jeg gik ud fra at politimesteren ville indskærpe pligten til at vedlægge udskrift fra kriminalregistret.

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 oplyst at indskærpelsen er sket.

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til ministeriets øvrige bemærkninger udtalt at den endelige rapport om inspektionen og politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til yderligere bemærkninger.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 3.4.1. Fremstilling

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Af de 11 tilfælde hvor både indbringelses- og fremstillingstidspunktet er noteret, er indbringelse og fremstilling sket samtidig i 5 tilfælde. I 4 tilfælde er fremstillingen sket mellem 2 og 5 minutter efter indbringelsen. I de resterende 2 af de 11 tilfælde er fremstilling sket henholdsvis 22 og 25 minutter efter indbringelsen. Det drejer sig i nævnte rækkefølge om anbringelserne den 1. september 2002 og den 4. december 2002.

I 3 af de resterende 4 tilfælde er der ikke notat om tidspunktet for indbringelsen, og det er derfor ikke umiddelbart muligt at se om fremstilling er sket 'straks' ved ankomsten til politistationen, jf. kundgørelsens § 8. Det fremgår dog i 2 tilfælde af rapportens øvrige oplysninger at fremstilling for vagthavende skete henholdsvis 25 og 15 minutter efter tilbageholdelsen. Det drejer sig om anbringelserne den 29. august 2002 og den 2. september 2002. I det sidste af de nævnte 3 tilfælde er hverken angivet et indbringelsestidspunkt eller et fremstillingstidspunkt. Det drejer sig om anbringelse af 15. september 2002.

I det sidste tilfælde er der ikke gjort notat om fremstillingstidspunktet. Det drejer sig om anbringelse af 30. august 2002. Det fremgår i dette tilfælde af tilsynsarket at den pågældende blev tilset i detentionen samtidig med indbringelsen. Det fremgår endvidere at også visitationen skete samtidig hermed. Jeg må derfor lægge til grund at fremstillingen for vagthavende skete samtidig hermed.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om de nævnte tilfælde hvor der gik hhv. 22 og 25 minutter fra indbringelsen til fremstilling for vagthavende.

Jeg beder desuden politimesteren om at oplyse hvorledes indbringelse, fremstilling, visitation og indsættelse i detentionen kan ske inden for samme minut, herunder når fremstilling for vagthavende forudsættes sket inden visitationen (anbringelse af 30. august 2002).”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Afside 25 – 2. afsnit – fremgår, at der ønskes en udtalelse om, hvorfor der i 2 konkrete tilfælde – indbringelse den 1. september 2002 og den 4. december 2002 – gik hhv. 22 og 25 minutter fra indbringelsen til fremstilling for vagthavende.

Dette er ikke korrekt.

Af detentionsrapporten fra den 1. september 2002 fremgår, at indbringelsen skete kl. 0303 og at fremstillingen for vagthavende skete kl. 0315, hvilket giver 12 minutter. Derimod er der gået 22 minutter fra indbringelsen, til der skete tilkaldelse af læge.

./ Fotokopi af detentionsrapport af den 1. september 2002 vedlægges.

Af detentionsrapporten fra den 4. december 2002 fremgår, at indbringelsen skete kl. 1420 – rettet fra formentlig kl. 1410 – og at fremstilling for vagthavende skete kl. 1422, hvilket giver 2 minutter eller, hvis der tages udgangspunkt i indbringelsestidspunktet kl. 1410, 12 minutter. Derimod er der gået 25 minutter fra indbringelsen, til der skete tilkald af læge.

./ Fotokopi af detentionsrapport af den 4. december 2002 vedlægges.

Af side 25 – 3. afsnit – fremgår, at det ønskes oplyst, hvorledes indbringelse, fremstilling, visitation og indsættelse kan ske inden for samme minut, herunder når fremstilling for vagthavende forudsættes sket inden visitationen.

./ Af detentionsrapporten, der vedlægges, fremgår at indbringelse er sket kl. 0110, visitation kl. 0110, foreløbig indsættelse i detentionen kl. 0110 og fremstilling for vagthavende kl. 0111. Umiddelbart kan der ikke gives en forklaring på ovenstående. Ingen kan på nuværende tidspunkt huske det nævnte forhold.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til ministeriets øvrige bemærkninger udtalt at den endelige rapport om inspektionen og politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til yderligere bemærkninger.

Politimesterens oplysninger om detentionsanbringelserne den 1. september 2002 og den 4. december 2002 er korrekte. Jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

For så vidt angår anbringelse af 30. august 2002 går jeg ud fra at det beror på en fejl at det i rapporten er angivet at indbringelse, fremstilling, visitation og indsættelse skete inden for samme minut. Jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

Ad punkt 3.4.2. Visitation mv.

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Det er beklageligt at det i det nævnte tilfælde ikke er angivet hvem der forestod visitationen.

Alle punkter i detentionsrapporten skal, som nævnt, udfyldes, jf. kundgørelsens § 22, stk. 1. Ifølge Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 kan politikredsene – hvis dette ønskes på grund af lokale behov – udfærdige en lokal blanket som skal indeholde de samme oplysninger som blanket P152. Der er ikke fastsat formkrav for sådanne lokalt udfærdigede blanketter. Henset hertil kan jeg ikke kritisere at notat om hvem der forestod visitationen, i 2 tilfælde alene er gjort på anholdelses- og visitationsbladet. Jeg bemærker dog at det forekommer u hensigtsmæssigt og formentlig øger risikoen for fejl at oplysningerne kan anføres på flere forskellige blanketter. Det forhold at der ikke i alle tilfælde er vedhæftet et anholdelses- og visitationsblad, bekræfter efter min opfattelse dette synspunkt. Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 27 – 4. afsnit – fremgår, at der ønskes en udtalelse om det u hensigtsmæssige i at anvende flere blanketter, hvorved risikoen for fejl kan opstå.

Som nævnt tidligere, har jeg indskærpet notatpligten til at udfylde alle punkter i detentionsrapporten. Jeg vil overveje det hensigtsmæssige i fortsat at anvende en lokal blanket, da jeg er enig i, at flere blanketter giver større mulighed for fejl.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til ministeriets øvrige bemærkninger udtalt at den endelige rapport om inspektionen og politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til yderligere bemærkninger.

Jeg har noteret mig at politimesteren vil overveje det hensigtsmæssige i fortsat at anvende en lokal blanket. Jeg beder om underretning om udfaldet af politimesterens overvejelser.

I den endelige rapport om inspektionen er desuden anført følgende:

”Jeg har tidligere udtalt at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive (f.eks. ved at notere et minus eller et 0) at der ikke er fundet effek-

ter at fratage (såfremt dette er tilfældet) selv om der efter kundgørelsen (og blanketten) alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget. (Det gælder efter min opfattelse også selv om det i rubrikken ovenover er angivet at der er sket visitation, og for så vidt allerede følger af denne oplysning at der ikke er fundet effekter at fratage når rubrikken om fratagne effekter ikke er udfyldt).”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt at bemærkningen er taget til efterretning.

Jeg har noteret mig det oplyste.

I den endelige rapport om inspektionen er endvidere anført følgende:

”Ved detentionsanbringelsen af 30. august 2002 fremgår det at den tilbageholdte blev frataget effekter, men pågældende kvitterede ikke for udlevering heraf, og der er ikke gjort bemærkning herom. Det fremgår således ikke hvorledes der blev forholdt med de fratagne effekter.

Ved detentionsanbringelsen af 4. december 2002 fremgår det at den tilbageholdte blev frataget effekter, men pågældende kvitterede ikke for udlevering heraf, og der er ikke gjort bemærkning herom. På anholdelses- og visitationsbladet er de fratagne effekter (to lommelygter, et par støvler og en ½ liter dåseøl) opført som koster. Det fremgår heller ikke i dette tilfælde hvorledes der blev forholdt med de fratagne effekter.

Det er beklageligt at der ikke i alle tilfælde enten er kvitteret for udleveringen af effekter eller gjort bemærkning herom.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om de 2 sidstnævnte sager. Jeg beder herunder politimesteren oplyse hvorledes der blev forholdt med de pågældende effekter.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 32 – 3. afsnit – fremgår, at der ønskes en udtalelse om, hvorledes der blev forholdt med effekter i 2 sager henholdsvis fra detentionsanbringelse af den 30. august 2002 og den 4. december 2002.

De omhandlede effekter blev udleveret til de pågældende i forbindelse med løsladelsen. Det er en fejl, at dette ikke er noteret, ligesom det er en fejl, at de pågældende ikke har kvitteret for modtagelsen.

Som nævnt tidligere har jeg indskærpet pligten til at udfylde alle rubriker i detentionsrapporten.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til ministeriets øvrige bemærkninger udtalt at den endelige rapport om inspektionen og politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til yderligere bemærkninger.

Jeg har noteret mig det oplyste. Jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

Ad punkt 3.5. Tilsyn

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Jeg går ud fra at Middelfart politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men for en ordens skyld beder jeg politimesteren om oplysning herom.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Ad side 32 – 2. sidste afsnit – fremgår, at det ønskes oplyst, om Middelfart politi har udstyr – lytte- og overvågningsudstyr – der er godkendt af rigspolitchefen til elektronisk overvågning.

Det har vi. Udstyret blev kontrolleret den 7. april 2003 af rigspolitichefembedet og fundet i orden jfr. vedlagte notat af den 8. maj 2003 fra rigspolitichefembedet.”

I den endelige rapport om inspektionen er desuden anført følgende:

”I 11 tilfælde er tilsynsskemaet på bagsiden af rapporten vedlagt og udfyldt. I 2 tilfælde er vedlagt et A4-ark påført notater om tilsyn. I et tilfælde mangler tilsynsskema (anbringelse af 4. december 2002), og i et tilfælde er skemaet ikke udfyldt (anbringelse af 15. september 2002). I sa-

gen vedrørende anbringelse af 4. december 2002 skete foreløbig detentionsanbringelse kl. 14.25 og endelig anbringelse kl. 16.25. I sagen vedrørende anbringelse af 15. september 2002 er ikke gjort notat om tidspunktet for foreløbig eller endelig detentionsanbringelse, men det fremgår at den pågældende blev tilbageholdt kl. 07.00, og at lægetilsyn skete kl. 08.45.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om de 2 sidstnævnte sager, herunder om det tidsmæssige forløb.

Jeg går i øvrigt ud fra at det skyldes en fejl at der i 2 tilfælde er anvendt et A4-ark til notater om tilsyn.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 34 – 4. afsnit – fremgår, at der ønskes en udtalelse om tidsforløbet i 2 sager – 4. december 2002 og 15. september 2002.

Med hensyn til sagen af den 4. december 2002 henvises til min besvarelse under pkt. 3.2.2. Derudover kan jeg tilføje, at den endelige anbringelse skete i Kolding Arrest, hvilket betyder en del transporttid, som har indflydelse på tidsforløbet fra den foreløbige anbringelse til den endelig indsættelse i detentionen (Kolding Arrest).

Hvad angår sagen af den 15. september 2002 kan jeg kun beklage den manglende opfyldelse af notatpligten, hvilket er en fejl. Som nævnt tidligere er der sket indskærpelse af pligten til at udfylde alle punkter i detentionsrapporten.

Af side 34 – 3. sidste afsnit fremgår, at inspektionschefen går ud fra, at det skyldes en fejl, at der i 2 tilfælde er anvendt et A4-ark til notat om tilsyn. Det er en fejl. Notatet skal gøres på detentionsrapportens side 2.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til ministeriets øvrige bemærkninger udtalt at den endelige rapport om inspektionen og politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til yderligere bemærkninger.

Jeg forstår politimesterens udtalelse således at der i begge de to nævnte tilfælde skete tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsen, men at tilsynene blot ikke er blevet noteret. Jeg finder det beklageligt at tilsynene ikke blev noteret.

I den endelige rapport om inspektionen er endvidere anført følgende:

”Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 18 er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse.

I de 14 tilfælde hvor der er notat om tidspunktet for den foreløbige indsættelse i detentionen, strakte denne foreløbige indsættelse sig i 8 tilfælde ud over en halv time med henholdsvis 5, 5, 10, 20, 30, 38, 90 og 125 minutter.

I 11 af de 13 tilfælde hvor der er udfyldt tilsynsnotat, var der ifølge tilsynsskemaet (eller et vedhæftet A4-ark) tilsyn med den anholdte inden lægetilsynet, dvs. under den foreløbige anbringelse. I overensstemmelse med kundgørelsens § 18, stk. 2, medregnes selve detentionsanbringelsen ikke som et tilsyn. Der er i alt tale om 20 tilsyn som lå mellem den foreløbige og den endelige indsættelse. Af disse tilsyn er 4 udført som elektronisk tilsyn, 13 som tilsyn ved fremmøde og et som skærpet tilsyn. I 2 tilfælde er tilsynsformen ikke angivet.

Der gik i 4 tilfælde mere end en halv time mellem tilsyn, nærmere bestemt 35, 35, 45 og 120 minutter.

Det er meget beklageligt at der i de nævnte tilfælde ikke blev ført skærpet tilsyn indtil der havde fundet lægeundersøgelse sted.

Jeg går ud fra at den detentionsanbragtes tilstand i ingen af de tilfælde hvor foreløbig anbringelse fandt sted, nødvendiggjorde tilsyn hyppigere end sket.

Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe overholdelsen af reglerne om skærpet tilsyn.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 35 – 3., 4. og 5. afsnit – fremgår bemærkninger omkring skærpede tilsyn i 4 tilfælde, hvor der er gået mere end en halv time mellem tilsynene.

Reglerne for skærpet tilsyn i forbindelse med den foreløbige detentionsanbringelse er indskærpet.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 udtalt følgende:

”Det fremgår af inspektionsrapporten side 35 sammenholdt med politimesterens udtalelse, at der i flere tilfælde ikke er blevet ført skærpet tilsyn med den detentionsanbragte, indtil der havde fundet lægeundersøgelse sted, jf. detentionskundgørelsens § 19, stk. 1, jf. § 12, stk. 2. Politimesteren har oplyst, at reglerne for skærpet tilsyn i forbindelse med foreløbige detentionsanbringelser er blevet indskærpet over for politiets personale. Justitsministeriet foretager sig herefter ikke videre i denne anledning.”

Jeg har noteret mig det oplyste, og jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Med hensyn til vurderingen af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle fratagne effekter og penge, til eventuelt toiletbesøg og til eventuel afhøring.

I 13 af de 15 tilfælde er angivet et løsladelsestidspunkt i detentionsrapporten eller i det vedlagte anholdelses- og visitationsblad. I et af de 2 sidste tilfælde (anbringelse af 1. september 2002) går jeg ud fra at løsladelsen er sket samtidig med udlevering af effekter.

I det andet af de 2 sidste tilfælde er det ikke muligt at konstatere hvornår løsladelse har fundet sted (anbringelse af 4. december 2002).

Dette er beklageligt. Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Afside 36 – 2. afsnit – fremgår, at der ønskes en udtalelse omkring et manglende tidspunkt for løsladelse i en sag fra den 4. december 2002.

Det er en fejl, at tidspunktet for løsladelse ikke er påført detentionsrapporten. Der er sket indskærpelse.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til ministeriets øvrige bemærkninger udtalt at den endelige rapport om inspektionen og politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til yderligere bemærkninger.

Jeg har noteret mig det oplyste, og jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”I 2 tilfælde af de 14 tilfælde hvor det således er muligt at konstatere hvornår løsladelse har fundet sted, er der gjort notat om tilsyn inden for den sidste halve time inden løsladelse.

I et tilfælde er der ikke notat om tilsyn (anbringelse af 15. september 2002), og det er således ikke muligt at se om der er foretaget tilsyn inden for den sidste halve time inden løsladelsen.

I de øvrige 11 tilfælde er der gået henholdsvis 35, 35, 50, 60, 65, 98, 105, 150, 150, 235 og 300 minutter fra det sidste tilsyn til løsladelsen.

Det er beklageligt at der (tilsyneladende) i disse 11 tilfælde ikke er udført tilsyn i den sidste del af anbringelsen som strækker sig op til fem timer (eller at der ikke er gjort notat om udførte tilsyn). Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 udtalt følgende:

”Af side 36 – 3. sidste afsnit – fremgår vedrørende tilsyn, at det er beklageligt, at der tilsyneladende ikke i 11 tilfælde er udført tilsyn i den sidste del af anbringelsen, som strækker sig op til fem timer.

Det er en fejl. Pligten til at føre tilsyn samt notatpligten er indskærpet.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 udtalt følgende:

”Det fremgår af inspektionsrapporten side 36 sammenholdt med politimesterens udtalelse, at der i 11 tilfælde tilsyneladende ikke er udført tilsyn i den sidste del af anbringelsen, som strækker sig fra 35 minut-

ter til fem timer. Der er således ikke gjort notat om tilsyn udført i den sidste del af anbringelsen.

Justitsministeriet er enig med ombudsmanden i, at det er beklageligt, at der ikke er udført tilsyn eller gjort notat om udførte tilsyn i den sidste del af anbringelsen. Da politimesteren har oplyst, at reglerne om tilsyn og notatpligt er blevet indskærpet over for politikredsens personale, foretager Justitsministeriet sig imidlertid ikke videre i denne anledning.”

Jeg har noteret mig det oplyste, og jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Kun i 2 tilfælde fremgår det at de to første tilsyn skete ved personligt fremmøde. Selve detentionsanbringelsen tæller som nævnt ikke som et tilsyn.

I et tilfælde skete det første tilsyn ved personlig fremmøde. Der var ikke flere tilsyn efter dette.

I 5 tilfælde er alene det første tilsyn sket ved personligt fremmøde, mens det andet skete elektronisk.

I de resterende 7 tilfælde skete de to første tilsyn elektronisk.

Kundgørelsen er således ikke overholdt på dette punkt i 12 tilfælde, hvilket er beklageligt.

Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe pligten til personligt fremmøde de første to gange der udføres tilsyn med den detentionsanbragte. ”

Politimesteren i Middelfart har ved brev af 23. maj 2003 oplyst at pligten til personligt fremmøde de første to gange der udføres tilsyn med den detentionsanbragte, er blevet indskærpet.

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 udtalt følgende:

”Det fremgår af inspektionsrapporten side 39 sammenholdt med politimesterens udtalelse, at kundgørelsens § 18, stk. 2, hvorefter de to første tilsyn skal ske ved fremmøde i detentionen, ikke er overholdt i 12 tilfælde. Justitsministeriet er enig med ombudsmanden i, at dette er beklageligt. Da politimesteren har oplyst, at reglerne om tilsyn ved personligt fremmøde er blevet indskærpet over for politikredsens personale, foretager Justitsministeriet sig imidlertid ikke videre i denne anledning.”

Jeg har noteret mig det oplyste, og jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

I den endelige rapport om inspektionen bad jeg under dette punkt politimesteren oplyse om der i politikredsen er fastsat lokale bestemmelser om tilsynets forløb.

Politimesteren har oplyst at dette ikke er tilfældet.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 3.7. Vejledning om klageadgang mv.

I den endelige rapport om inspektionen er anført følgende:

”Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Detentionsrapporten indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte. Denne rubrik er i intet tilfælde udfyldt.

På grund af manglende notat herom er det ikke muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21, stk. 1.

Som det fremgår under pkt. 1, blev det under inspektionen oplyst at vejledningen formentlig findes sammen med andre pjecer i politistationens venteværelse, og at den detentionsanbragte gives en mundtlig vejledning om alkoholafvænning og -behandling i det omfang det vurderes at den tilbageholdte er til at tale med.

Jeg går på ovennævnte baggrund ud fra at der i ingen af de 15 tilfælde er udleveret en pjece til den tilbageholdte i forbindelse med løsladelsen. Dette er beklageligt.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 udtalt følgende:

”Det fremgår af inspektionsrapporten side 41, at det på grund af manglende notat herom ikke er muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21. Ombudsmanden går på den baggrund ud fra, at der i ingen af de 15 tilfælde er udleveret en pjece til den tilbageholdte i forbindelse med løsladelsen.

Politimesteren ses ikke at have kommenteret dette forhold.

Justitsministeriet har ved fremsendelse af dette brev over for politimesteren indskærpet reglerne i detentionskundgørelsens § 21, herunder at ovennævnte pjece skal udleveres til den detentionsanbragte ved løsladelsen.”

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 4. Opfølgning

Jeg afventer politimesterens underretning om brug af lokale blanketter (punkt 3.4.2.) og Justitsministeriets udtalelse vedrørende min henstilling angående huller og åbne gab i detentionslokalerne (punkt 1).

Ad punkt 5. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Middelfart, Justitsministeriet, Folketingets Retsudvalg og Rigspolitichefen.

Lennart Frandsen
Inspektionschef